

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 13-02-2019
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPCHS
Sagsnr.: 1901587
Dok. nr.: 828478

Medlem af Folketinget Astrid Krag (S) har den 6. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. S 485 til ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 485:

”Mener ministeren, at det er udtryk for værdig ældrepleje, når stive regler og kasse-tænkning går forud for hensynet til det enkelte menneskes ve og vel, som f.eks. er bekymringen, at det er sket i sagen, der omtales i artiklen i JydskeVestkysten den 3. februar 2019?”

Svar:

Som ældreminister ligger det mig meget på sinde, at svækkede ældre borgere får en ordentlig ældrepleje, som er kendetegnet ved at have fokus på værdighed og på den enkelte ældres individuelle behov for pleje og omsorg. En god og værdig ældrepleje er efter min mening også kendetegnet ved respekten for det levede liv og for den enkelte borgers vaner og ønsker. Det er ikke mindst vigtigt, når der er tale om mennesker med demens, hvor kendskab til den enkeltes vaner og ønsker kan være afgørende for livskvaliteten og oplevelsen af at have så tryk en hverdag som muligt trods demenssygdommen.

I den nationale demenshandlingsplan 2025 har regeringen sammen med de øvrige satspuljepartier igangsat en række ambitiøse og markante initiativer til et bredt løft af demensindsatsen i hele landet. Som led i demenshandlingsplanen er der blandt andet afsat 39 mio. kr. til flere og mere meningsfulde dag- og aftenstilbud til mennesker med demens og deres pårørende, ligesom der er etableret 13 rådgivnings- og aktivitetscentre fordelt rundt i landet målrettet mennesker med demens og deres pårørende.

Jeg vil gerne understrege, at det er den enkelte kommunes ansvar at sikre, at der er de nødvendige tilbud, som imødekommer den enkelte ældres individuelle behov. Og det er naturligvis min forventning, at man som kommune også er opmærksom på de bekymringer og ønsker, som den enkelte ældre og deres eventuelle pårørende giver udtryk for.

Der kan være forskellige hensyn, der gør, at man som kommune prioriterer dag- og aktivitetstilbud målrettet hjemmeboende, mens der tilbydes andre aktiviteter til beboere på plejehjem eller i plejebolig m.v. Hvis der er tale om ældre borgere med en demenssygdom, kan overgangen mellem forskellige tilbud være forbundet med utryghed og forvirring hos den demensramte. Derfor er det i sådanne situationer også vigtigt at være opmærksom på, hvordan der kan skabes de bedste mulige overgange mellem tilbuddene med fokus på tryk og omsorg for den enkelte ældre med demens.

Så vidt jeg kan forstå på dækningen af den aktuelle sag, har kommunen – ud over de aktivitetstilbud, der er på plejehjemmet – også tilbudt den pågældende borger at kunne komme på daghjemmet 3 dage om ugen.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at jeg finder det positivt, at kommunen – så vidt jeg kan forstå på udtalelser til pressen – vil igangsætte en kvalitetsundersøgelse af kommunens aktiviteter til ældre og i den forbindelse se på, hvilke aktiviteter der fungerer godt, og hvilke der kan gøres bedre, så det sikres, at borgernes behov imødekommes bedst muligt.

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Charlotte Søderlund